

[Alfred Jensen.]

end efter bestemmelsen i det oprindelige forslag. Her er altså tale om en forringelse. Der gives mulighed for lidt mere fortjeneste, lidt mere spekulation i jord end efter det oprindelige forslag, og når så dertil kommer, at man sletter 5 kr.s grænsen, ja, så synes jeg, man er klar over, hvad den ændring vil komme til at betyde.

Det samme gælder fejlregningsfradraget. Fejlregningsfradraget skal efter det oprindelige forslag beregnes af grundbeløbet, men fremtidig beregnes det af den nye grundværdi, og det vil jo sige, at der også her gives mulighed for at tjene penge, for ekstra spekulation.

Vi finder ikke, at disse ændringsforslag er berettigede, og når de kommer til afstemning, vil vi vende os imod dem.

Til disse to forslag om forhøjede fradrag kommer under ændringsforslag nr. 10 et tredje forslag om fradrag, et fradrag for den forringelse i bygningernes værdi, som fremkommer ved en bedre økonomisk udnyttelse af ejendommen. Jeg finder, at der kan være nogen rimelighed i at give en erstatning til dem, der således får deres bygningsværdi forringet, men det står mig ikke helt klart, om den ændring, der her foreslås, drejer sig om en lempelse af begrænset varighed eller om en lempelse, der skal gælde fremefter. Hvis det drejer sig om et fradrag med begrænset løbetid, er vi villige til at gå ind for det, men hvis det drejer sig om et fradrag, der får permanent virkning, må vi vende os imod det. Vi kan strække os til at give erstatning for de tab, der påføres ejeren, men derudover kan vi ikke gå med til nogen lettelse på dette område.

De ændringer, der er foreslået under nr. 11 til § 13, forekommer os at være fordelagtige, men jeg indrømmer, at det ikke er muligt for mig at overse dem helt. Det er vel rimeligt, at der her er forhold, der bør tages i betragtning. Jeg kan altså ikke på den tid, der er levnet mig, overse og gennemskue det hele, men vi betragter det som en forbedring, og vi har intet at indvende derimod.

Ja, jeg må indskrænke mig til disse bemærkninger og så iøvrigt gøre opmærksom på, at vi betragter dette lovforslag som en forbedring af grundstigningslovgivningen, og vi vil stemme for forslaget, når det kommer til tredje behandling, selvom vi ikke regner med, at det vil forhindre jordspekulation og sikre det rette udbud af jord frem i tiden. Vi nærer ingen illusioner i så henseende.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende lovforslag er jo på en vis måde et forslag til en overgangslov, idet det kun tager sigte på den værdistigning, som muligvis vil opstå i fremtiden. Den virkelige grundskyldslovgivning, som nu behandles i grundskyldskommissionen, vil derfor, om den når til et resultat, overflødig gøre den lov, der her er tale om. Jeg var for mit eget vedkommende ikke uden betænkelighed med hensyn til, hvordan virkningerne af en isoleret grundstigningslov kunne blive, fordi der er den forskel på en værdistigningsskyld og en grundskyld, at en værdistigningsskyld vel nok har den tendens, at den i al almindelighed vil få jordværdierne og i hvert fald spekulationsværdierne skåret bort, således at grundværdien falder og provenuet til staten derved begrænses, så der ikke bliver mulighed for andre lempelser i skatterne, hvad derimod grundskylden skaber.

Der har i udvalget været enstemmighed om de 18 ændringsforslag, der foreligger i betænkningen. Det store ved lovforslaget er jo egentlig, at det for første gang er blevet anerkendt fra alle sider, at den værdistigning, der ikke skyldes den enkeltes arbejde, men som hidrører fra samfundets udvikling, tilhører fællesskabet, og det er forsåvidt en skanse, der her er faldet. Det betyder endvidere, at man indrømmer nødvendigheden af disse lempelser, der er givet gennem en årrække.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen kan godt tiltræde lempelserne på det område, han omtalte, fordi de er begrænset til en vis årrække. Der var på det område, som det ærede medlem var inde på, først tale om en 25-årig periode, men da man mente, at det på visse områder måske kunne være for meget, har man overladt det til lovgivningen ved enhver periodisk vurdering at fastsætte periodens længde. Men det er begrænset til en vis årrække, og sådan set kan man sige, at loven sætter en grænse for al fremtidig grundspekulation. Når denne årrække er gået, måske 20—25 år, er grundspekulation her i landet umuliggjort, og det er et fremskridt, indledningen til en ny politik.

Det har været nødvendigt at foretage nogle ændringer og nogle lempelser, for at der ikke skulle gå noget i stykker, og for at der ikke skulle opstå et hav af misforståelser med hensyn til, hvad en grundskyldslovgivning i virkeligheden går ud på. Der er grund til at anerkende og fremhæve den saglighed og iver, hvormed alle grupperes repræsentanter har deltaget i udvalgsarbejdet for at lempe denne overgang og gøre det